

Sygn. akt II K 305/2014

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Maciej R. Socha

Protokolant: Paulina Światłowska

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2014 r.

sprawy **M. K.** z d. W.

urodz.(...)r. w W.

córki T. i C. z domu C.

oskarżonej o to, że:

I w dniu 14 maja 2003 r. w J., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z W. K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) Banku Spółdzielczego, reprezentowanego przez P.H.U. (...) co do możliwości spłaty zobowiązania, zawarła umowę kredytu gotówkowego na cele konsumpcyjne o numerze (...)- (...), czym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem pokrzywdzonego w łącznej wartości 5.000,00 złotych, poprzez nie dokonanie spłaty żadnej z rat kredytu,

tj. o czyn z art. 286§1 kk ;

sprawy **W. K.**

urodz. (...)r. w N.

syna S. i M. z domu L.

oskarżonego o to, że:

II w dniu 14 maja 2003 r. w J., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) Banku Spółdzielczego, reprezentowanego przez P.H.U. (...) co do możliwości spłaty zobowiązania, zawarł umowę kredytu gotówkowego na cele konsumpcyjne o numerze (...)- (...), czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem pokrzywdzonego w łącznej wartości 5.000,00 złotych, poprzez nie dokonanie spłaty żadnej z rat kredytu,

tj. o czyn z art. 286§1 kk ;

I oskarżoną M. K. oraz oskarżonego W. K. uznaje za winnych popełnienia czynu polegającego na tym, iż w dniu 14 maja 2003 roku w J., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) Banku Spółdzielczego, reprezentowanego przez P.H.U. (...) co do woli i możliwości spłaty zobowiązania, zawarli umowę kredytu gotówkowego numer (...)- (...), czym doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem pokrzywdzonego w łącznej wartości 5.000,00 złotych,

tj. popełnienia występku z art. 286§1 kk, i za czyn ten na podstawie art. 286§1 kk wymierza im kary po 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

II na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec oskarżonych M. K. oraz W. K. warunkowo zawiesza tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) ;

III na podstawie art. 44§2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci wniosku o kredyt gotówkowy z dnia 13 maja 2003 r., umowy kredytowej o numerze (...)z dnia 14 maja 2003 r., zaświadczenia o zatrudnieniu wystawionego na nazwisko W. K. z dnia 9 maja 2003 r., zaświadczenia o zatrudnieniu wystawionego na nazwisko M. K. z dnia 9 maja 2003 r., przy czym na podstawie art. 195 kkw zarządza o pozostawieniu tychże dowodów rzeczowych w aktach sprawy ;

IV zwalnia oskarżonych M. K. oraz W. K. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa, oraz nie wymierza im opłaty.

Sygnatura akt II K 305/2014

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny :

Oskarżeni M. K. oraz W. K. w dniu 14 maja 2003 roku w J., zawarli z (...) Bankiem Spółdzielczym, reprezentowanym przez P.H.U. (...) umowę kredytu gotówkowego numer (...) - (...), na podstawie której bank udzielił oskarżonym kredytu w kwocie 5.000 zł ; udzielony kredyt miał być spłacony przez oskarżonych w 60 ratach. Oskarżony W. K. podczas zawierania tejże umowy przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu na czas nieokreślony w Zakładach (...) Sp. z o.o. z/s w G. oraz osiąganym tamże wynagrodzeniu. Oskarżona M. K. podczas zawierania tejże umowy przedłożyła zaświadczenie o zatrudnieniu na czas nieokreślony w Zakładach (...) Sp. z o.o. z/s w G. oraz osiąganym tamże wynagrodzeniu. W momencie zawierania umowy oskarżeni M. K. oraz W. K. nie mieli woli i rzeczywistych możliwości spłaty zobowiązania, wprowadzili co do tych okoliczności pracownika (...) Banku Spółdzielczego, reprezentowanego przez P.H.U. (...), w błąd. Po zawarciu umowy kredytowej i uruchomieniu kredytu gotówkowego oskarżeni M. K. oraz W. K. nie spłacili ani jednej raty kredytu.

/Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego W. K. – k. 71, 127 ;

- wyjaśnienia oskarżonej M. K. – k. 68, 126 ;

- zeznania świadka P. D. – k. 48-49 ;

- zeznania świadka D. L. – k. 55-56

- kopie dokumentacji kredytowej – k. 4-15 /.

Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 27 grudnia 2012 roku (...) Bank Spółdzielczy sprzedał wierzytelność w stosunku do oskarżonych M. K. oraz W. K. spółce (...) S.A.

/Dowód: - kopia umowy sprzedaży pakietu wierzytelności – k. 16-23 ;

- zeznania świadka P. D. – k. 48-49 /.

Oskarżony W. K. był uprzednio raz karany sądownie.

/Dowód: - dane o karalności oskarżonego W. K. – k. 82-83 /.

Oskarżona M. K. nie była uprzednio karana sądownie.

/Dowód: - dane o karalności oskarżonej M. K. – k. 81 /.

Oskarżeni W. K. oraz M. K. będąc przesłuchiwanymi na etapie postępowania przygotowawczego oraz w toku postępowania jurysdykcyjnego przyznali się do popełnienia zarzucanych im odpowiednio czynów.

Ponadto Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje:

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy uznać należy, iż sprawstwo i wina oskarżonych M. K. oraz W. K. w przedmiocie przypisanego im czynu nie budzi jakichkolwiek wątpliwości.

Ustalenia stanu faktycznego Sąd poczynił w oparciu o w pełni wiarygodne wyjaśnienia oskarżonych M. K. oraz W. K.. Oskarżeni M. K. oraz W. K. będąc przesłuchiwanymi na etapie postępowania przygotowawczego oraz w toku postępowania jurysdykcyjnego przyznali się do popełnienia zarzucanych im odpowiednio czynów i nie usiłowali uniknąć grożącej im odpowiedzialności karnej.

Potwierdzeniem i uzupełnieniem wyjaśnień oskarżonych są w pełni wiarygodne w żaden sposób niepodważalne dowody w postaci zeznań świadka P. D. oraz zeznań świadka D. L. (protokoły zeznań świadków odczytano na podstawie art. 392§1 kpk, gdyż bezpośrednio przesłuchanie świadków nie było konieczne), jak również rzetelne kopie dokumentacji kredytowej.

Dokonując oceny przedstawionych powyżej dowodów należy stwierdzić, iż sprawstwo oskarżonych M. K. oraz W. K. w zakresie przypisanego im czynu nie budzi jakichkolwiek wątpliwości.

Zachowanie oskarżonych M. K. oraz W. K. przypisane im w punkcie I części dyspozytywnej wyroku wypełniło znamiona występku z art. 286§1 kk. Oskarżeni niewątpliwie działali umyślnie i z premedytacją, z zamiarem wprowadzenia pracownika banku w błąd co do woli i rzeczywistej możliwości spłaty zaciąganego zobowiązania (którego po zaciągnięciu spłacać nie zamierzali i nie spłacali), a w konsekwencji działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Oskarżonym M. K. oraz W. K. należy przypisać winę ; okoliczności wyłączające zawinienie po stronie oskarżonych nie zachodzą.

Sąd wymierzając oskarżonym M. K. oraz W. K. za przypisany im czyn kary po sześć miesięcy pozbawienia wolności baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonym czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonych. Nie sposób bowiem nie uwzględnić okoliczności o charakterze łagodzącym, a mianowicie dotychczasowego trybu życia oskarżonych (oskarżona M. K. nie była uprzednio karana, oskarżony W. K. był raz karany za czyn odmienny rodzajowo), dla których wejście w kolizję z prawem jest czymś incydentalnym i wyjątkowym. W ocenie Sądu, popełnienie przez oskarżonych przestępstwa było w ich życiu incydentem, gdyż co do zasady oskarżeni przestrzegają porządku prawnego, zaś w tym przypadku dali się skusić okazji „łatwego” osiągnięcia korzyści majątkowej. Nie można również tracić z pola widzenia bardzo długiego czasu jaki minął od czasu popełnienia przestępstwa przez oskarżonych, co było przecież związane z zaniechaniem złożenia stosownego zawiadomienia przez pokrzywdzonego.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd uznał, że kary po sześć miesięcy pozbawienia wolności, wymierzone oskarżonym M. K. oraz W. K. są karami sprawiedliwymi i wystarczającymi, w których znajdują odzwierciedlenie wszystkie wskazywane wyżej okoliczności. Ponadto wskazać należy, że nie zawsze wysokie kary pozbawienia wolności są karami sprawiedliwymi, a tylko kary posiadające ten przymiot osiągają odpowiednie cele prewencyjne.

Jednocześnie Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych M. K. oraz W. K. kar pozbawienia wolności, uznając, iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele i będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawców celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Stosownie do dyspozycji art. 69 § 2 k.k., zawieszając wykonanie kar, Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim postawę

sprawców, ich właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. Szczególne znaczenie dla Sądu miał przede wszystkim dotychczasowy sposób życia oskarżonych (oskarżona M. K. nie była uprzednio karana, oskarżony W. K. był raz karany za czyn odmienny rodzajowo). Postawa oskarżonych i obecna ich sytuacja życiowa nakazuje dać im szansę i warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności na okres próby lat dwóch. Tak oznaczony okres próby – w minimalnym wymiarze – pozwoli rzetelnie zweryfikować postawę oskarżonych wobec zasad przestrzegania porządku prawnego. Sąd zaś stosując wobec oskarżonych dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kar pozbawienia wolności wyraża przekonanie, iż oskarżeni będą przestrzegali porządku prawnego, a w szczególności nie popełnią kolejnego przestępstwa, wyciągając wnioski ze zdarzenia objętego ramami przedmiotowego postępowania karnego. Wymierzone kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, winny stanowić dla oskarżonych wystarczającą nauczkę, a zarazem przestrożę na przyszłość i impuls do przestrzegania prawa i zasad współżycia społecznego.

Sąd nie orzekł o obowiązku naprawienia szkody przez oskarżonych M. K. oraz W. K. w trybie art. 46 k.k. bądź art. 72 § 2 k.k., gdyż w obecnym stanie rzeczy nie było to możliwe. Wskazać w tym miejscu należy, iż zgodnie z dyspozycją art. 49 § 1 k.p.k., pokrzywdzonym jest osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo. W realiach przedmiotowej sprawy, realna szkoda po stronie (...) Banku Spółdzielczego już w chwili orzekania przez Sąd I instancji nie występowała, bowiem została naprawiona poprzez spełnienie świadczenia z innej niż deliktowa podstawy prawnej, a zatem zobowiązanie oskarżonych do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego nie jest możliwe, a wręcz niedopuszczalne, prowadzące bowiem do nie znajdującego podstaw wzbogacenia. Nie jest również możliwe orzeczenie obowiązku naprawienia szkody na oskarżonych z obowiązkiem zapłaty na rzecz nabywcy wierzytelności, bowiem ten nie posiada statusu pokrzywdzonego (w ten sposób: wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 19 listopada 2013 r., sygn. akt IV Ka 760/2013). Oczywiście nabywca wierzytelności ma prawo do domagania się swoich praw w tym zakresie w postępowaniu cywilnym, zaś sąd cywilny związany będzie ustaleniami wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa.

Na podstawie art. 44§2 kk orzeczono o przepadku na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci wniosku o kredyt gotówkowy z dnia 13 maja 2003 r., umowy kredytowej o numerze (...) z dnia 14 maja 2003 r., zaświadczenia o zatrudnieniu wystawionego na nazwisko W. K. z dnia 9 maja 2003 r., zaświadczenia o zatrudnieniu wystawionego na nazwisko M. K. z dnia 9 maja 2003 r., przy czym na podstawie art. 195 kkw zarządzono o pozostawieniu tychże dowodów rzeczowych w aktach sprawy.

Na podstawie art. 624§1kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych, Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zwolnił oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania, zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa, oraz nie wymierzył im opłaty, mając na względzie sytuację majątkową oskarżonych w czasie obecnym.